

Po svém triumfu na Tour de France 1959 složil první španělský vítěz závodu, dnes již devadesátiletý Federico Bahamontes zarámovaný žlutý trikot k očím Panny Marie u oltáře v jeho rodném Toledu, před nímž se o tři roky dříve ženil. Cenný dres dodnes visí pod klenbou místní katedrály.

Bud' požeňnána, svátosti barvy slunce

Může být kus látky svatořečen? Může, když jde o symbol lidské touhy, o symbol vítězství a nezměrného úsilí. Pokud jde o svatý grál, po němž touží tisíce mužů tohoto světa, jež propadli bicyklu. Žlutý trikot je věčný, nedotknutelný, posvátný a nyní také stoletý. Kdyby snad měly zaniknout všechny atributy Tour de France, a že už jich dost mizí jako třeba červená lucerna, košťata na sběrném voze nebo již brzy nejspíše zavržené hostesky líbající závodníky na pódiu, tak žlutý dres vydrží navždy. Maillot jaune je prostě modla.